

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

สรุปบทประพันธ์เพลง

วิทยานิพนธ์เรื่องเสียงสะท้อนจากหนังตะลุง ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะการแสดงหนังตะลุง ที่เล่าเรื่องราวผ่านเงาของตัวหนังที่ทอดลงบนจอผ้าสีขาว ผู้ประพันธ์จึงได้นำเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับหนังตะลุงมาประพันธ์เป็นบทเพลง 3 บทเพลงที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน คือ เพลง ไอ้เท่ง เกี่ยวกับลักษณะอุปนิสัยของตัวหนังที่ชื่อว่า ไอ้เท่ง ซึ่งเป็นตัวละครตลกที่ค่อนข้างเด่น และมีเอกลักษณ์ ทั้งในเรื่องของท่าทาง รูปร่าง และวิธีการว่าบทที่ตลกขำขันของนายหนัง มีลักษณะดนตรีที่ค่อนข้างโลดโผนแสดงให้เห็นถึงความทะเล้นของตัวหนัง เพลง Esoteric มีเนื้อหาบทเพลงที่เกี่ยวกับบรรยากาศของการเล่นหนัง ลักษณะดนตรีแสดงถึงความครึกครื้นปนกับความวุ่นวายในการตระเตรียมงานแสดงเบื้องหลังโรงละคร และเพลง Nang-Ta-Lung Overture เป็นบทเพลงโหมโรงหรือบทเพลงเปิดงานก่อนที่จะมีการเล่นหนังตะลุง เพื่อเป็นการประกาศให้รู้ว่า ขณะนี้นางตั้งกล่าวกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว บทเพลงนี้มีจังหวะที่ค่อนข้างเร็วเพื่อดึงดูดผู้ชมให้เข้ามาชมการแสดง และผู้ประพันธ์ได้ใช้เทคนิคต่างๆ มาใช้ในการประพันธ์เพื่อให้บทเพลงสมบูรณ์แบบและให้ความรู้สึกถึงหนังตะลุงมากที่สุด ซึ่งการประพันธ์บทเพลงทั้ง 3 เพลงมีขั้นตอนดังนี้

วิธีการดำเนินการประพันธ์เพลง

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดหัวข้อหลัก

ผู้ประพันธ์กำหนดหัวข้อหลักจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มคนหลากหลายพื้นที่จนเกิดข้อสรุปที่น่าสนใจที่สุด คือ หัวข้อหนังตะลุง หลังจากนั้นผู้ประพันธ์ได้เริ่มศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับหนังตะลุงทั้งหมดโดยจำแนกแหล่งข้อมูลเป็น 3 แหล่ง ดังต่อไปนี้

1. แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์
2. แหล่งข้อมูลจากการพูดคุยสอบถาม จากผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับหนังตะลุง
3. แหล่งข้อมูลจากหนังสืออ่านชุด อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย หนังตะลุง

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดลักษณะเนื้อหาของเพลงแต่ละเพลงที่จะประพันธ์

จากขั้นตอนที่ 1 ผู้ประพันธ์จัดกลุ่มของเนื้อหาตามประเภท จากนั้นเลือกประเด็นหลักที่สนใจจะนำมาประพันธ์เพลงแล้วนำข้อมูลของประเด็นที่สนใจมาเรียบเรียงเป็นลำดับเชื่อมโยงกับบทเพลง ซึ่งผู้ประพันธ์ได้กำหนดลักษณะเพลงทั้งสามเพลง คือ

1. เพลง ไอ้เท่ง เป็นเพลงที่ผู้ประพันธ์กำหนดเนื้อหาบทเพลงเกี่ยวกับลักษณะอุปนิสัยของตัวหนังที่ชื่อว่า ไอ้เท่ง ซึ่งเป็นตัวละครตลกที่ค่อนข้างเด่นและมีเอกลักษณ์มากที่สุดในบรรดาตัวหนังทั้งหมด

2. เพลง Esoteric มีเนื้อหาบทเพลงที่เกี่ยวกับบรรยากาศของการเล่นหนังตะลุง ทั้งเบื้องหลังการถ่ายทำ ขั้นตอนการเล่นหนังตะลุง ปฏิกริยาของผู้ชม เสียงรอบข้างของเวที และเสียงดนตรีพื้นบ้านต่างๆ เป็นต้น

3. เพลง Nang-Ta-Lung Overture เป็นบทเพลงโหมโรงหรือเพลงเปิดงานก่อนที่จะมีการละเล่นหนังตะลุง

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาบทเพลงที่เกี่ยวข้องและแนวคิดทฤษฎีต่างๆในการประพันธ์บทเพลงทั้งสามเพลง

เมื่อผู้ประพันธ์กำหนดเพลงและลักษณะของเพลงแล้ว จึงค้นหาแนวเพลงที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเทคนิคในการประพันธ์เพลง จากเว็บไซต์ต่างๆ และคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาจาก บทเพลง 4 เพลง ดังต่อไปนี้

1. เพลง Puppets (Loutky) ประพันธ์โดย Bohuslav Martinu
 - การใช้บันไดเสียง Whole Tone scale
 - การใช้จังหวะ Cakewalk
2. เพลง Swan lake "Dance of the Cygnet" ประพันธ์โดย Peter Tchaikovsky
 - เทคนิค Ostinato
3. เพลง Pierrot Lunaire ประพันธ์โดย Arnold Schoenberg
 - เทคนิค Numerology เป็นทฤษฎีที่มาจากตัวเลข โดยนำกลุ่มตัวโน้ตมาเล่นซ้ำเรื่อยๆแต่เปลี่ยนจังหวะดนตรี
 - เทคนิค Polyrhythmic เป็น Time Signature ที่ซ้อนกันสองจังหวะ
4. เพลง Overture 1812 ประพันธ์โดย Peter Tchaikovsky
 - เทคนิคที่มีแรงบันดาลใจจาก Orthodox Tune

ขั้นตอนที่ 4 ประพันธ์เพลงสำหรับเครื่องดนตรี

หลังจากการศึกษาข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับหนังตะลุงและบทเพลงอ้างอิงที่เกี่ยวข้องแล้วผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์บทเพลง 3 บทให้เครื่องดนตรีและวงดนตรีตะวันตก ดังนี้

1. บทประพันธ์เพลงไอ้เท่ง

ผู้ประพันธ์ได้นำเทคนิคและบทเพลงอ้างอิงมาใช้ในบทเพลงดังต่อไปนี้

- การใช้บันไดเสียง Whole Tone Scale
- การใช้ Quartal Chord
- การใช้ชั้นคู่ Perfect 4th ในแบบ Ostinato
- การเดินทำนองโดยใช้คู่ Perfect 4th
- การใช้ Retrograde
- การใช้ Inversion ให้ล้อกับทำนอง

2. บทประพันธ์เพลง Esoteric

ผู้ประพันธ์ได้นำเทคนิคและบทเพลงอ้างอิงมาใช้ในบทเพลงดังต่อไปนี้

- การใช้ Glissando
- การใช้ Inversion ให้ล้อกับทำนอง
- การเลียนแบบ Tone Color เครื่องดนตรีระนาดเอกโดยใช้ Vibraphone
- การใช้ Inversion
- การใช้ Retrograde

3. บทประพันธ์เพลง Nang-Ta-Lung Overture

ผู้ประพันธ์ได้นำเทคนิคและบทเพลงอ้างอิงมาใช้ในบทเพลงดังต่อไปนี้

- การเลียนแบบลักษณะการแสดงของฤๅษีในหนังตะลุง
- การใช้ Inversion
- การใช้เทคนิค Transform Scale
- การใช้เทคนิค Ostinato
- การ Repeat Theme แบบ Section to Section

ขั้นตอนที่ 5 แก้ไขเพิ่มเติมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

เมื่อประพันธ์บทประพันธ์ทั้งสามเพลงแล้วเสร็จ ผู้ประพันธ์นำผลงานการประพันธ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ พร้อมอธิบายถึงความหมายเนื้อหาของบทประพันธ์ที่ต้องการ

จะสื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้เพื่อขอรับคำแนะนำ หลังจากนั้นผู้ประพันธ์นำคำแนะนำที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เป็นบทประพันธ์ที่สมบูรณ์ที่สุด

5.2 อภิปรายผล

ผลการประพันธ์เพลง

ผลจากการประพันธ์เพลงโดยนำเอาแนวคิดของหนังตะลุงมาใช้กับเทคนิคการประพันธ์เพลงจากบทเพลงอ้างอิงมาใช้ พบว่าได้มีการปรับเปลี่ยนเทคนิคบางอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดแบบพื้นบ้านที่ผู้ประพันธ์ต้องการจะสื่อ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพลง อ้ายเท่ง

1. การใช้ C Whole Tone Scale

บทประพันธ์นี้ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อถึงตัวละครตลกในหนังตะลุงที่ชื่อ อ้ายเท่งที่มีอุปนิสัยตลกคะนองและทะเล้น ขบขันง่าย มุทะลุ ไม่กลัวคน ชอบล้อเลียนเพื่อน มีความฉลาดหลักแหลมในบางโอกาส แต่บางครั้งก็พูดพล่อยๆ รวมทั้งท่าทางการเคลื่อนไหวของอ้ายเท่ง โดยนำ C Whole Tone Scale ที่มีโน้ตเพียง 6 ตัวประกอบด้วย C, D, E, F#(Gb), G#(Ab), A#(Bb) ตามลำดับ จากบทเพลงอ้างอิง Puppets (Loutky) ที่ประพันธ์โดย Bohuslav Martinu มาปรับเปลี่ยนและจัดลำดับใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของเพลงอ้ายเท่งมากขึ้น ดังนั้นผู้ประพันธ์จึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในเพลงเพื่อบรรยายถึงการท่าทางเคลื่อนไหวของตัวหนังอ้ายเท่ง โดยในบทเพลง Puppets (Loutky) มีการเรียงลำดับโน้ต C, F#, Bb, D, Ab, C ดังตัวอย่างภาพที่ 5.1

The image displays musical notation for 'Puppets (Loutky)'. The top section is labeled 'RH Whole tone sequence' and shows a piano accompaniment with a right-hand part playing a whole-tone scale sequence. The bottom section is labeled 'LH broken 7th chords' and shows the left-hand part playing broken 7th chords. The score includes dynamic markings such as 'Poco ritenuto', 'Pia ritenuto', and 'Ritard. poco a poco'. The notation is in treble and bass clefs, with various articulations and phrasing marks.

ภาพที่ 5.1 แสดงการใช้ Whole Tone Scale ในบทเพลง Puppets (Loutky)
(ที่มา : ออนไลน์ [http://imslp.org/wiki/Puppets_\(Martin%C5%AF,_Bohuslav\)](http://imslp.org/wiki/Puppets_(Martin%C5%AF,_Bohuslav)))

ในบทเพลงอายเท่งของผู้ประพันธ์ได้มีการใช้เทคนิคดังกล่าวโดยปรับเปลี่ยนจากเดิมที่มีโน้ตเพียง 6 ตัว เพิ่มเป็นโน้ต 8 ตัว ประกอบไปด้วย C, Bb, E, G#, D, F#, Bb, D ตามลำดับ ซึ่งโน้ตที่ได้จัดเรียงใหม่นี้มีลักษณะโน้ตขึ้นลงสลับกันไปจากเสียงสูงไปยังเสียงที่ต่ำกว่า ดังตัวอย่างภาพที่ 5.2

ภาพที่ 5.2 แสดงตัวอย่างการใช้ Whole Tone Scale ในบทเพลงอายเท่ง ท่อน F

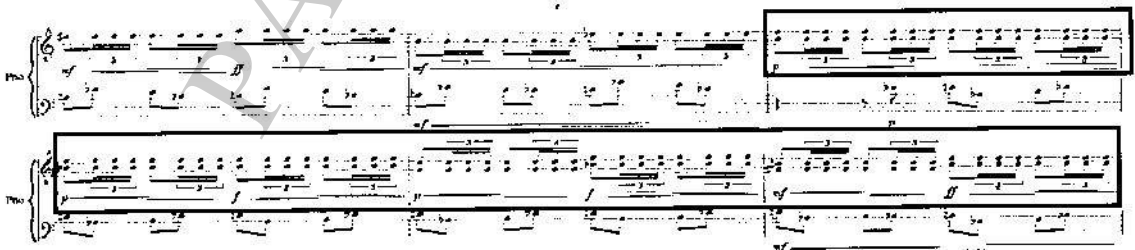
2. การใช้ขั้นคู่ Perfect 4th ในแบบ Ostinato

ผู้ประพันธ์ได้เลียนแบบการใช้จังหวะ Cakewalk เป็นทำนองหลักของ Bohuslav Martinu ในบทเพลงอ้างอิง Puppets (Loutky) เป็นการใช้เครื่องหมายกำหนด Time Signature ที่ $\frac{2}{4}$ กับการสลับกันของจังหวะหนักต่อบรรทัด ทำให้เกิดจังหวะ Oompah ดังตัวอย่างภาพที่ 5.3 โดยใช้เป็นจังหวะหลักในเพลง

ภาพที่ 5.3 ตัวอย่างลักษณะจังหวะของ Cakewalk

แต่ในบทเพลงอายเท่ง ผู้ประพันธ์ได้ใช้จังหวะหลักเป็นทำนองของอายเท่งแทนการใช้จังหวะ Cakewalk โดยนำขั้นคู่ Perfect 4th มาใช้เป็นองค์ประกอบหลักแบบ Ostinato ในท่อน B ห้องที่ 6 ส่วนของมือขวา ในช่วงแรกจะประกอบด้วยโน้ต C กับ F คู่กัน ต่อมาเปลี่ยนเป็น C กับ G คู่กัน โดยผู้ประพันธ์เปลี่ยนคู่ของโน้ตเป็นโน้ตที่สูงขึ้นหรือต่ำลงสลับกันไปเรื่อยๆ จบจบท่อน B ดังตัวอย่างภาพที่ 5.4 แสดงถึงความกระฉับกระเฉงในการเคลื่อนไหวของตัวหนังสือกลายเป็นแนวตั้ง ทำให้ดนตรีมีความตื่นเต้นและสนุกสนาน

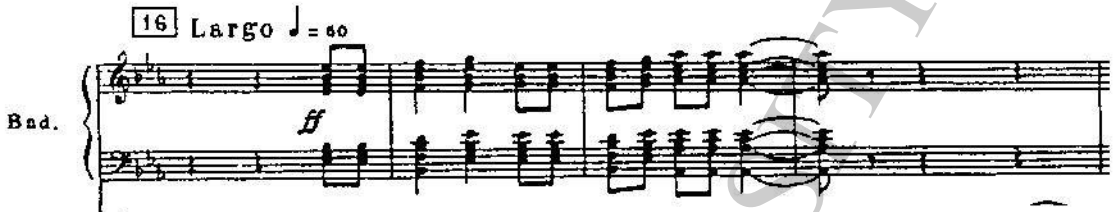

ภาพที่ 5.4 แสดงตัวอย่างการใช้ขั้นคู่ Perfect 4th แบบ Ostinato ในท่อน B ห้องที่ 6

เพลง Esoteric

1. การนำทำนองพื้นบ้านมาใช้ในบทเพลง

เทคนิคดังกล่าวมาจากบทเพลง Overture 1812 ของ Peter Tchaikovsky ที่ได้ นำ Orthodox Tune ซึ่งเป็นทำนองพื้นบ้านของประเทศรัสเซียมาใช้เป็นทำนองหลักในเพลง Overture 1812 โดยไม่มีการปรับเปลี่ยนทำนองแต่อย่างใด เพื่อบรรยายถึงเรื่องราวการป้องกันสงคราม Borodino ของรัสเซียดังภาพตัวอย่างที่ 5.5

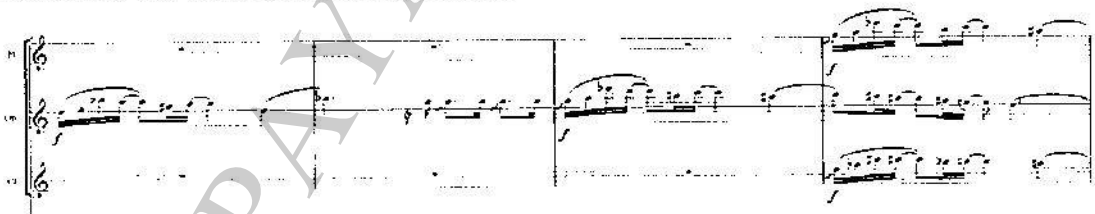
ภาพที่ 5.5 การนำทำนอง Orthodox Tuneมาใช้ในบทเพลง Overture 1812 ของ Peter Tchaikovsky

ผู้ประพันธ์นำเอาแนวคิดการนำทำนองพื้นบ้านมาใช้ในบทเพลง Esoteric โดยยืม ทำนองการออกลิ้งหัวคำจากหนึ่งตระกูลมาใช้โดยมีทั้งแบบที่ไม่มีการปรับเปลี่ยนทำนองใดๆ ดัง ตัวอย่างภาพที่ 5.6

ภาพที่ 5.6 แสดงตัวอย่างทำนองหลักที่ยืมมาจากการออกลิ้งหัวคำที่ยืมมาจากหนึ่งตระกูล

และแบบที่มีการตัดทอนในส่วนท้ายของทำนองหลักและดัดแปลงจังหวะจาก ยาว-สั้น-สั้น เป็น ยาว-สั้น-ยาว ดังตัวอย่างภาพที่ 5.7

ภาพที่ 5.7 แสดงตัวอย่างทำนองหลักของการออกลิ้งหัวคำที่มีการปรับเปลี่ยนทำนอง

2. การเลียนแบบ Tone Color เครื่องดนตรีระนาดเอกโดยใช้ Vibraphone

เป็นเทคนิคที่ผู้ประพันธ์นำมาจากเพลงประกอบหนึ่งตระกูลที่ได้ศึกษามา และเห็นว่า บทเพลงนี้ควรมีเครื่องดนตรีที่สามารถเลียนแบบ Tone Color ของเครื่องระนาดเอกเพื่อเป็นการ

บรรยายบรรยากาศความเป็นพื้นบ้านขณะที่ชมการแสดงหนังตะลุง จึงนำ Vibraphone ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีประเภทเคาะที่มีความคล้ายกับระนาดเอกมาใช้แทนการใช้ระนาดเอก

ผู้ประพันธ์ได้เลียนแบบ Tone Color เครื่องดนตรีระนาดเอกของไทยโดยใช้เครื่องดนตรี Vibraphone และนำเทคนิคนี้มาใช้ในบทประพันธ์ดังตัวอย่างภาพที่ 5.8

ภาพที่ 5.8 แสดงการเลียนแบบ Tone Color ระนาดเอกโดยใช้ Vibraphone ในบทเพลง Esoteric

เพลง Nang-Ta-Lung Overture

1. การเลียนแบบวิธีการเล่าเรื่องราวของ Peter Tchaikovsky

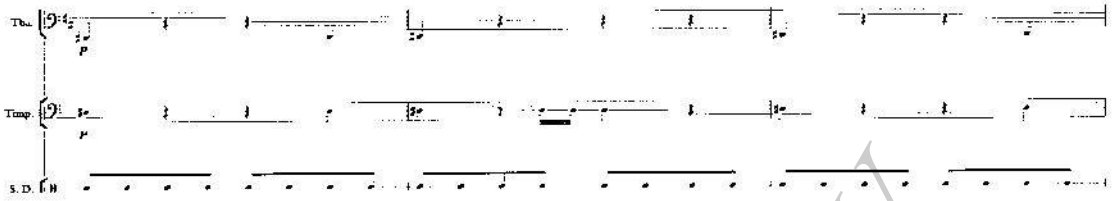
ผู้ประพันธ์ได้นำวิธีการเล่าเรื่องราวในบทเพลง Overture 1812 ของ Peter Tchaikovsky มาใช้ในบทเพลง Nang-Ta-Lung Overture ซึ่งผู้ประพันธ์ได้เล่าเรื่องราวของฤๅษีในหนังตะลุงที่มีความขลังและศักดิ์สิทธิ์ทำหน้าที่คารวะครูและปิดเป่าเสนียดัจฉุไรต่างๆ โดยการรำยมนต์คาถาและกล่าวบท นอกจากนี้รูปฤๅษียังปรากฏตัวอีกในฉากอื่นๆ ตลอดทั้งเรื่อง กล่าวคือเริ่มต้นด้วยการกำหนดทำนองของแต่ละท่อน แล้วนำไปขยายออกให้ใหญ่ขึ้นเป็นการเกริ่นเรื่องราวต่างๆ โดยรวมผ่านตัวฤๅษี จากนั้นจึงกำหนดทำนองหลักออกมาที่ Trumpets และมี Trombones ทำหน้าที่เป็น Counterpoint และถูกขยายต่อโดยเริ่มที่ Woodwinds เป็นการแนะนำตัวพุดคุย หัวข้อและเข้าสู่เนื้อหา หลังจากนั้นใช้ทำนองเดิมจากท่อนที่แล้วมาทอนให้สั้นลง แล้วนำมาบรรเลงไล่กันทีละเครื่อง โดยแต่ละครั้งจะไล่กันในช่วงระยะห่างกัน 2 จังหวะ ในลักษณะเสียงสูงลงไปหาเสียงต่ำ และไล่กลับไปหาเสียงสูงโดยจบพร้อมกัน เพื่อแสดงถึงการกล่าวอำลาเมื่ออธิบายเรื่องราวเสร็จสิ้นแล้ว โดยใช้อิทธิฤทธิ์และหายไปอย่างลึกลับทิ้งปริศนาชวนติดตามให้แก่ผู้ชม

2. การใช้ Ostinato

ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดการใช้เทคนิค Ostinato มาจากบทประพันธ์ Swan Lake “Dance of the Cygnet” ของ Peter Tchaikovsky ซึ่งมีรูปแบบจังหวะคือ ตอนจบ AABB มิเตอร์ของเพลงจะเป็น $\frac{4}{4}$ และสอดคล้องกันตลอด Theme A มีการขับเคลื่อนพลังงานที่ผลักดันเพลงด้วย Ostinato ที่อยู่ระหว่าง Theme B

ผู้ประพันธ์นำเอาแนวคิดการใช้ Ostinato มาใช้ในบทเพลง Nang-Ta-Lung Overture โดยนำจังหวะสั้นๆ มาบรรเลงซ้ำไปมา ส่วนในแนวอื่นๆ จะดำเนินทำนองอย่างต่อเนื่อง

ดังตัวอย่างภาพที่ 5.9 กลุ่มแรกจะเป็นกลุ่มหลักที่ประกอบด้วยจังหวะดังห้องที่ 1 และกลุ่มอื่นๆ จะเป็นการซ้ำทวนของกลุ่มแรก เพื่อบรรยายถึงความซ้ำซากน่าเบื่อของหนังตะลุงในช่วงหนึ่ง

ภาพที่ 5.9 แสดงการใช้ Ostinato ในบทเพลง Nang-Ta-Lung Overture

นอกจากเทคนิคหรือบทเพลงอ้างอิงข้างต้น ผู้ประพันธ์ยังนำเทคนิคอื่นๆ มาใช้ในบทเพลงทั้ง 3 เพลง เพื่อให้บทเพลงมีความสอดคล้องกับเนื้อหามากขึ้น กล่าวคือ การ Inversion ให้ล้อกับทำนอง และ การ Retrograde

การใช้ Inversion ให้ล้อกับทำนองเป็นการนำเทคนิค 2 อย่างมารวมกัน ได้แก่ การล้อทำนอง คือ การตอบโต้กันระหว่างมือขวาและมือซ้ายสลับกันไปมา เช่นเดียวกับการตอบโต้กันระหว่างผู้ชมและตัวหนังตะลุงสลับกันไปมา เป็นลักษณะของดนตรีไทยที่มักจะล้อทำนองกันเสมอ และ การ Inversion คือ การบรรเลงโน้ตพลิกกลับ โดยย้ายตัวโน้ตตัวต่ำสุด ไปวางสูงขึ้นอีก 1 Octave หรือย้ายจากตัวสูง ต่ำลงมาอีก 1 Octave แต่โน้ตตัวแรกไม่มีการพลิกกลับ แสดงถึงสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกันที่มีความแตกต่างในความเหมือนผู้ประพันธ์ได้นำเทคนิคนี้มาใช้กับเพลงอ้ายเท่ง และ เพลง Esoteric ในหลายๆ ท่อนของเพลง ดังตัวอย่างภาพที่ 5.10 และ ภาพที่ 5.11

ภาพที่ 5.10 แสดงตัวอย่างการ Inversion ให้ล้อกับทำนองในเพลงอ้ายเท่ง ท่อน K ห้องที่ 3

ภาพที่ 5.11 แสดงตัวอย่างการ Inversion ให้ล้อกับทำนองในเพลง Esoteric ท่อน I ห้อง 1 - 2

และการ Retrograde คือ การย้อนกลับไปหรือกลับมาของโน้ตและจังหวะ จากโน้ตต่ำไปโน้ตสูงและโน้ตสูงไปโน้ตต่ำเปรียบเสมือนการพลิกด้านของตัวหนังสือที่มีเพียง 2 มิติ คือ การหันหน้าไปทางซ้ายหรือทางขวาเท่านั้น เมื่อสามารถพลิกหน้าได้เพียงสองด้าน ตัวหนังสือจึงสามารถขยับไปข้างหน้าและขยับถอยหลังเท่านั้น ผู้ประพันธ์ได้นำเทคนิคนี้มาใช้กับเพลงอายเท่ง และเพลง Esoteric ในหลายๆ ท่อนของเพลง ดังตัวอย่างภาพที่ 5.12 และ ภาพที่ 5.13

ภาพที่ 5.12 แสดงตัวอย่างการใช้เทคนิค Retrograde ในเพลงอายเท่ง ท่อน J ห้องที่ 1-12

ภาพที่ 5.13 แสดงตัวอย่างการใช้เทคนิค Retrograde ในเพลง Esoteric ท่อน I ห้องที่ 1 - 4

5.3 ข้อเสนอแนะในการประพันธ์เพลง

ข้อเสนอแนะจากผลการประพันธ์เพลง

- ผู้ประพันธ์ใช้เวลาในการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการประพันธ์เพลงนานเกินไป ทำให้ระยะเวลาในการประพันธ์เพลงน้อยลง ผู้ประพันธ์ควรบริหารเวลาให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่มีอยู่

ข้อเสนอแนะในการประพันธ์ครั้งต่อไป

- การเร่งการประพันธ์เพลงเพื่อให้แล้วเสร็จทันกำหนด อาจทำให้บทเพลงที่ประพันธ์ไม่สมบูรณ์ ผู้ประพันธ์จึงควรประพันธ์เพลงอย่างสม่ำเสมอในระยะเวลาที่พอดี ไม่เร็ว หรือช้าจนเกินไป